

ਕਾਮਯਾਬੀ ਦਾ ਖ਼ਤਰਾ

ਬਾਈਬਲ ਪਾਠ #15

V. ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਤੀਜੇ ਪਸਾਹ ਤਕ (ਚੱਲਦਾ)।

ਬ. ਗਲੀਲ ਦਾ ਯਿਸੂ ਦਾ ਤੀਜਾ ਦੌਰਾ (ਅਤੇ ਬਾਰਾਂ ਨੂੰ ਹਦਾਇਤਾਂ) (ਮੱਤੀ 9:35-38; 10:1-42;¹ 11:1; ਮਰਕੁਸ 6:6-13; ਲੂਕਾ 9:1-6)।

ਦ. ਯਿਸੂ ਵਿਚ ਹੇਰੋਦੇਸ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ (ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਵੇਰ) (ਮੱਤੀ 14:1-12; ਮਰਕੁਸ 6:14-29; ਲੂਕਾ 9:7-9)।

ਧ. ਯਿਸੂ ਦਾ ਹੇਰੋਦੇਸ ਦੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚੋਂ ਜਾਣਾ (ਅਤੇ ਵਾਪਸੀ)।

1. ਬਾਰਾਂ ਦਾ ਵਾਪਸ ਆਉਣਾ ਅਤੇ ਗਲੀਲ ਦੀ ਝੀਲ ਦੇ ਪੂਰਬ ਵੱਲ ਜਾਣਾ (ਮੱਤੀ 14:12, 13; ਮਰਕੁਸ 6:30-32; ਲੂਕਾ 9:10; ਯੂਹੰਨਾ 6:1)।

ਜਾਣ ਪਛਾਣ

ਅਸੀਂ ਯਿਸੂ ਦੀ ਮਹਾਨ ਗਲੀਲੀ ਸੇਵਕਾਈ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕ ਆ ਗਏ ਹਾਂ। ਇਸ ਪਾਠ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਯਿਸੂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਗਲੀਲ ਦੇ ਆਖਰੀ ਦੌਰਾ ਕਰਦਿਆਂ ਵੇਖਾਂਗੇ।² ਦੌਰਾ ਕਾਮਯਾਬ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਕਾਮਯਾਬੀ ਨਾਲ ਖ਼ਤਰਾ ਖੜਾ ਹੋ ਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਜ਼ਾਲਮ ਹੇਰੋਦੇਸ ਦਾ, ਜੋ ਉਸ ਇਲਾਕੇ ਦਾ ਹਾਕਮ ਸੀ ਧਿਆਨ ਮਸੀਹ ਉੱਤੇ ਪੈ ਗਿਆ।³ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਹੇਰੋਦੇਸ ਨੇ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਸਿਰ ਕਟਵਾਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਹਲਾਤ ਤਣਾਅ ਵਾਲੇ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਯਿਸੂ ਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਦੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚੋਂ ਘੁੰਮ ਕੇ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦਿਆਂ ਹੀ ਰਾਜੇ ਦੇ ਇਲਾਕੇ, ਗਲੀਲ ਦੀ ਝੀਲ ਦੇ ਦੱਖਣੀ ਕੰਢੇ ਤੇ ਚਲੇ ਗਏ। ਉੱਥੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਪੰਜ ਹਜ਼ਾਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਖੁਆਇਆ।⁴ ਇਹ ਉਸਦੀ ਮਸ਼ਹੂਰੀ ਦਾ ਸਿਖਰ ਸੀ।

ਪੰਜ ਹਜ਼ਾਰ ਨੂੰ ਖੁਆਉਣ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਅਸੀਂ ਅਗਲੇ ਪਾਠ ਵਿਚ ਕਰਾਂਗੇ। ਇਸ ਪਾਠ ਵਿਚ, ਅਸੀਂ ਤੀਜੇ ਗਲੀਲੀ ਦੌਰੇ ਦੀ ਕਾਮਯਾਬੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਮਸੀਹ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਉੱਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਖ਼ਤਰੇ ਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿਆਂਗੇ।

ਕਾਮਯਾਬ ਦੌਰਾ (ਮੱਤੀ 9:35-38;

10:1-42; 11:1; ਮਰਕੁਸ 6:6-13; ਲੂਕਾ 9:1-6)

ਕੰਮ ਦਾ ਦਾਇਰਾ (ਮੱਤੀ 9:35-38; ਮਰਕੁਸ 6:6)

ਇਹ ਜਾਣ ਕੇ ਕਿ ਉਸਦਾ ਸਮਾਂ ਘਟਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਗਲੀਲ ਦਾ ਇਕ ਦੌਰਾ ਹੋਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹਿਆ, ਤਾਂ ਜੋ ਉੱਥੇ ਹਰ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਮਗਰ ਆਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲ ਸਕੇ। ਮਰਕੁਸ 6:6 ਵਿਚ ਇਹੀ ਆਖਦਾ ਹੈ, ‘‘ਅਤੇ ਉਹ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿਚ ਉਪਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਫਿਰਿਆ।’’ ਮੱਤੀ ਦਾ ਵਿਰਤਾਂਤ ਸਾਨੂੰ ਹੋਰ ਵਿਆਪਕ ਸਮੀਖਿਆ ਦਸਦਾ ਹੈ: ‘‘ਯਿਸੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਮਾਜਾਂ (ਸਿਨਾਗੋਗਾਂ) ਵਿਚ ਉਪਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬਖ਼ਰੀ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਰੋਗ ਅਤੇ

ਸਾਰੀ ਮਾਂਦਗੀ ਦੂਰ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਸਰਬੱਤ ਨਗਰਾਂ ਅਤੇ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿਚ ਫਿਰਿਆ” (9:35)।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਆਏ ਸਨ, ਉਸ ਨੂੰ “ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਤਰਸ ਆਇਆ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਭੇਡਾਂ ਵਾਂਗੂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਯਾਲੀ ਨਾ ਹੋਵੇ ਉਹ ਲੋਕ ਮਾੜੇ ਹਾਲ ਅਤੇ ਡਾਵਾਂ ਡੋਲ ਫਿਰਦੇ ਸਨ” (ਮੱਤੀ 9:36)।^੯ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਵਿਚ ਰੂਹਾਨੀ ਅਗਵਾਈ ਦੀ ਘਾਟ ਕਰਕੇ ਖੁਦਾ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਦੁਖ ਝੱਲਣ ਲਈ ਇਹੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਰਤੀ ਗਈ ਸੀ (ਗਿਣਤੀ 27:17; 1 ਰਾਜਿਆਂ 22:17; ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 34:5)।

ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਸਾਮਰੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਸੀ, “... ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਚੁੱਕੋ ਅਤੇ ਪੈਲੀਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖੋ ਜੋ ਓਹ ਵਾਢੀ ਲਈ ਪੱਕ ਕੇ ਪੀਲੀਆਂ ਹੋ ਗਈਆਂ” ਹਨ (ਯੂਹੰਨਾ 4:35)। ਇੱਥੇ ਉਸ ਨੇ ਗਲੀਲੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ “ਖੇਤੀ ਪੱਕੀ ਹੋਈ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੈ” ਨਾਲ ਇਹ ਉੱਚੇ ਜਿਹਾ ਹੀ ਰੁਪਕ ਜੋੜਦਿਆਂ ਕਿਹਾ “ਪਰ ਵਾਢੇ ਥੋੜੇ ਹਨ” (ਮੱਤੀ 9:37)। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਇਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਖੇਤ^੬ ਦੇ ਮਾਲਕ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰੋ ਜੋ ਆਪਣੀ ਖੇਤੀ ਵੱਢਣ ਨੂੰ ਵਾਢੇ ਘੱਲ ਦੇਵੇ” (ਮੱਤੀ 9:38)। ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਦੇਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਤਕ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਮਦਦ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ।

ਦੁਵਿਧਾ ਦਾ ਹੱਲ (ਮੱਤੀ 10:1-42; ਮਰਕੁਸ 6:7-11; ਲੂਕਾ 9:1-5)

ਵਾਢਿਆਂ ਦੀ ਥੋੜ ਦਾ ਯਿਸੂ ਦਾ ਹੱਲ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਬਾਰਾਂ ਰਸੂਲਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜਣਾ ਸੀ। ਇਸ ਨਾਲ ਦੋ ਮਕਸਦ ਪੂਰੇ ਹੋ ਗਏ। ਪਹਿਲਾ ਇਹ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਸਭ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ “ਰਾਜ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬਖ਼ਰੀ” (ਮੱਤੀ 9:35) ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲ ਗਿਆ। ਦੂਜਾ ਇਸ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕੀਮਤੀ ਸਿਖਲਾਈ ਮਿਲ ਗਈ, ਜੋ ਇਕ ਅਜਿਹਾ ਅਨੁਭਵ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਨਾਲ ਨਾ ਹੋਣ ਤੇ ਲੋੜ ਪੈਣੀ ਸੀ। ਗਲੀਲ ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦੋ ਵੇਲੇ, ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਚੇਲੇ ਸਨ।^੭ ਦੂਜੇ ਦੋਰੇ ਤੇ ਬਾਰਾਂ ਰਸੂਲ ਸਿੱਖਣ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਵੇਖਣ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸਨ।^੮ ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਭੇਜਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਸੀ।^੯

ਕਾਮਯਾਬੀ ਲਈ ਤਿਆਰੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕੰਮ ਲਈ ਮਸੀਹ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਾਮਿਆ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਿਚ ਢਿੱਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ।

(1) ਰਸੂਲਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੰਗਠਿਤ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੋ ਦੋ ਟੀਮਾਂ ਵਿਚ ਵੰਡ ਦਿੱਤਾ (ਮਰਕੁਸ 6:7)। ਮੱਤੀ 10:2-4 ਵਿਚ ਰਸੂਲਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵੇਖੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪਾਉਗੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਾ ਜੋੜਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਪਤਾ ਚਲ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕਿਵੇਂ ਭੇਜਿਆ। ਦੋ ਦੋ ਕਰਕੇ ਬਾਹਰ ਭੇਜਣ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵਜ਼ਨ ਮਿਲਿਆ (ਵਿਵਸਥਾਸਾਰ 17:6; 19:15; ਮੱਤੀ 18:16; ਯੂਹੰਨਾ 8:17; 2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 13:1; 1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 5:19)। ਇਸ ਨਾਲ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਬਲ ਵੀ ਮਿਲਿਆ (ਵੇਖੋ ਉਪਦੇਸ਼ਕ ਦੀ ਪੋਥੀ 4:12)। ਦੋ ਜਠੇ ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿਚ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਦਲੇਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ।

ਮਸੀਹ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਹਰ ਟੀਮ ਨੇ ਕਿੱਥੇ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਮੱਤੀ 11:1 ਆਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਆਪ “ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਗਰਾਂ ਵਿਚ” ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਗਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ¹⁰ (ਲੂਕਾ 10:1 ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਕਰੋ)। ਦੋਰੇ ਦਾ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਖਤਮ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਰਸੂਲਾਂ ਨੇ ਕਿੱਥੇ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਸਮਝੌਤਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ (ਵੇਖੋ ਮਰਕੁਸ 6:30; ਲੂਕਾ 9:10)।

(2) ਰਸੂਲਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ।¹¹ ਯਿਸੂ ਦੀ ਵਿਆਪਕ ਹਦਾਇਤ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਅਹਿਮ ਭਾਗ ਸੀ।

ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਿਰਫ ਯਹੂਦੀਆਂ ਕੋਲ ਹੀ ਜਾਣਾ ਸੀ (ਮੱਤੀ 10:5, 6)। ਬਾਅਦ ਵਿਚ ‘‘ਹੋਰ ਭੇਡਾਂ’’ (ਪਰਾਈਆਂ ਕੌਮਾਂ; ਵੇਖੋ ਯੂਹੰਨਾ 10:16) ਦਾ ਧਿਆਨ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਪਰ ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ‘‘ਉਨ੍ਹਾਂ ਭੇਡਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਯਾਲੀ ਨਾ ਹੋਵੇ’’ (ਮੱਤੀ 9:36) ਭਾਵ ‘‘ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਘਰਾਣੇ ਦੀਆਂ ਗੁਆਚੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਭੇਡਾਂ ਕੋਲ’’ (ਮੱਤੀ 10:6) ਜਾਣ ਤੇ ਧਿਆਨ ਲਾਉਣਾ ਸੀ।¹²

ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰਾਂ ਨੂੰ ਯਹੂਦੀਆਂ ਕੋਲ ਜਾ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਣਾ ਸੀ। ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨਾ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜ ‘‘ਨੇੜੇ ਆਇਆ ਹੈ’’ (ਮੱਤੀ 10:7)। ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ‘‘ਤੌਬਾ’’ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣਾ ਸੀ (ਮਰਕੁਸ 6:12; ਵੇਖੋ ਮੱਤੀ 4:17)। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣਾ ਸੀ।¹³

ਇਸ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਅਤੇ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੋਅਜਜ਼ੇ ਕਰਨੇ ਸਨ (ਵੇਖੋ ਲੂਕਾ 9:6)। ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਸੀ, ‘‘ਰੋਗੀਆਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰੋ, ਮੁਰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਜਿਵਾਲੋ, ¹⁴ ਕੋੜੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰੋ, ਭੂਤਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢੋ’’ (ਮੱਤੀ 10:8)। ਇਸ ਤੇ ਮੈਂ ਥੋੜੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਹੋਰ ਗੱਲ ਕਰਾਂਗਾ।

ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਨਾਲ ਕੀ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਨਾਲ ਜ਼ਰੂਰੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹੀ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਣ ਲਈ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਕਿਤੇ ਜਾਣ, ਉੱਥੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਰਹਿਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ।¹⁵ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ‘‘ਕਿਉਂ ਜੋ ਕਾਮਾ ਆਪਣੇ ਭੋਜਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ’’ (ਮੱਤੀ 10:10)। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਸੀਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਭੂ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਣਾ ਵੀ ਸਿਖਾ ਰਿਹਾ ਸੀ (ਵੇਖੋ ਲੂਕਾ 22:35; ਮੱਤੀ 6:33)।

ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਮੀਦ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਚਨ ਕਬੂਲ ਕਰਨਾ ਸੀ (ਮੱਤੀ 10:11, 13), ਪਰ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਠੁਕਰਾ ਦੇਣਾ ਸੀ (ਮੱਤੀ 10:13, 14, 16, 17, 21, 22, 24, 25)।

ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਕੁਝ ਗੱਲਾਂ ਸਨ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀਆਂ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਤੇ ਵਕਤ ਬਰਬਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਠੁਕਰਾਇਆ ਸੀ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ, ‘‘ਜੇ ਕੋਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਬੂਲ ਨਾ ਕਰੇ, ਨਾ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਘਰ ਅਥਵਾ ਨਗਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿੱਕਲ ਕੇ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਦੀ ਪੂੜ ਝਾੜ ਸੁੱਟੋ’’ (ਮੱਤੀ 10:14)।¹⁶ ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੋਣਾ ਸੀ ਕਿ ਜਦ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਨੂੰ ਠੁਕਰਾ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਖੁਦਾ ਨੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਠੁਕਰਾ ਦਿੱਤਾ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਠੁਕਰਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਘਬਰਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ (ਮੱਤੀ 10:26, 28)। ਮਸੀਹ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਗੱਲ ਦਲੇਰੀ ਨਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ (ਮੱਤੀ 10:27) ਅਤੇ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ‘‘ਜੇ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਮੇਰਾ ਇਕਰਾਰ ਕਰੇਗਾ ਮੈਂ ਵੀ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਅੱਗੇ ਜਿਹੜਾ ਸੁਰਗ ਵਿਚ ਹੈ ਉਹਦਾ ਇਕਰਾਰ ਕਰਾਂਗਾ’’ (ਮੱਤੀ 10:32, 33)। ਇਹ ਵਾਅਦੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਕਰਾਰ (ਜਾਂ ਇਨਕਾਰ) ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ; ¹⁷ ਇੱਥੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹਰ ਦਿਨ ਉਸ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰਨਾ (ਜਾਂ ਠੁਕਰਾਏ ਜਾਣ) ਦੀ ਖ਼ਾਸ ਗੱਲ ਹੈ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰਾਂ ਨੇ ਠੁਕਰਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿਚ ਕੁਝ ਕੰਮ ਕਰਨੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਿੱਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਕਿ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵੱਲੋਂ ਠੁਕਰਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਹ ਖੁਦ ਵੱਲੋਂ ਠੁਕਰਾਏ ਹੋਏ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਉਸ ਨੂੰ ਹੁਣ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਫਿਕਰ ਸੀ (ਮੱਤੀ 10:29-31)। ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਠੁਕਰਾਉਣ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭੋਜਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਠੁਕਰਾਉਣਾ ਸੀ (ਵੇਖੋ ਮੱਤੀ

10:40)। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਬਰਕਤ ਪਾਉਣੀ ਸੀ, ਜਦ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਠੁਕਰਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਸਰਾਪਿਤ (ਮੱਤੀ 10: 13-15)।

(3) ਰਸੂਲਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੰਗਠਿਤ ਕਰਕੇ ਸਿਰਫ ਹਦਾਇਤਾਂ ਹੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਗੋਂ, ਸਮਰਥ ਵੀ ਦਿੱਤੀ। ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਖਤਿਆਰ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਲਿਮਿਟਡ ਕਮਿਸ਼ਨ ਤਕ ਸਿਰਫ ਯਿਸੂ ਹੀ ਮੋਅਜਜ਼ਾ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਜਦ ਉਸਨੇ ਉਵੇਂ ਹੀ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਰਾਂ ਨੂੰ ਯੋਗ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ: ਉਸ ਨੇ ‘ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਖਤਿਆਰ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਆਤਮਿਆਂ¹⁸ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਰੋਗ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਮਾਂਦਰੀ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ’ (ਮੱਤੀ 10: 1; ਵੇਖੋ ਮਰਕੁਸ 6: 7; ਲੂਕਾ 9: 1)। ਇਸ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੋੜ ਦੇ ਮੁਤਾਬਕ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦੇਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ:

ਪਰ ਜਦ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਫੜਵਾਉਣ ਤਾਂ ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਕਰੋ ਜੋ ਅਸੀਂ ਕਿੱਥੁਰ ਜਾ ਕੀ ਬੋਲੀਏ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਹੜੀ ਗੱਲ ਤੁਸਾਂ ਬੋਲਣੀ ਹੈ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸੇ ਘੜੀ ਬਖਸ਼ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਪਰ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਆਤਮਾ ਜਿਹੜਾ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚ ਬੋਲਦਾ ਹੈ (ਮੱਤੀ 10: 19, 20)।

ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਤੇ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੇ ਰਸੂਲਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ, ਇਹ ਸਾਫ਼ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿਚ ਗਲੀਲ ਦੇ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਦੋ ਜਾ ਤਿੰਨ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੀ ਗੱਲ ਸੀ। ‘ਹਾਕਮਾਂ ਅਤੇ ਰਾਜਿਆਂ’ ਅਤੇ ‘ਪਰਾਈਆਂ ਕੌਮਾਂ’ (ਮੱਤੀ 10: 18) ਨਾਲ ਨਾਲ ਸਤਾਓ ਦੀ ਨਬੂਵਤ (ਮੱਤੀ 10: 17, 18, 21-23, 34-39), ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਬਾਅਦ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਵਿਹਾਰ ਦੀ ਵੱਲ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦੀ ਹੈ।¹⁹

ਮੱਤੀ 10 ਅਧਿਆਇ ਵਾਲੀਆਂ ਲਿਮਿਟਡ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇਣ ਵੇਲੇ,²⁰ ਮਸੀਹ ਨੇ ਵਿਸਤਾਰ ਨਾਲ ਹਦਾਇਤਾ ਦਿੱਤੀਆਂ; ਪਰ ਮੱਤੀ 28: 18-20 ਵਿਚ ਗ੍ਰੇਟ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇਣ ਵੇਲੇ,²¹ ਇਕ ਅਰਥ ਵਿਚ ਉਹਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਕਿਹਾ, ‘ਬਸ ਇਹੀ ਕਰੋ!’²² ਸ਼ਾਇਦ ਇਸੇ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਮੱਤੀ 10 ਆਧਿਆਇ ਵਰਗੇ ਹਵਾਲਿਆਂ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਉਮੀਦ ਰੱਖਣੀ ਹੈ।

ਮੱਤੀ 10 ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਕੁਝ ਖ਼ਾਸ ਉਪਾਅ ਸਾਡੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਯਹੂਦੀਆਂ ਕੋਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਹੈ (ਮੱਤੀ 28: 19; ਮਰਕੁਸ 16: 15)। ਸਾਨੂੰ ਰਸੂਲਾਂ ਵਾਂਗ ਮੋਅਜਜ਼ੇ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਸਮਰਥ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬੋਲਣ ਲਈ ਮੋਅਜਜ਼ੇ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਚਾਰ ਲਈ ਕਿਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਾਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਲੈ ਜਾਣ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।²³ ਫਿਰ ਵੀ ਇੱਕੀਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿਚ ਵੀ ਮੱਤੀ 10 ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਨਿਅਮ ਮੰਨਣ ਯੋਗ ਹਨ।

ਸਾਨੂੰ ਵੀ, ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਇੰਜੀਲ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਯੋਜਨਾ ਅਤੇ ਸੰਗਠਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਦਾ ਸੰਗਠਨ ਵੱਡਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਡਾ ਸੰਗਠਨ ਵੀ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਾਦਾ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਕੰਮ ਦੀ ਲੋੜ ਮੁਤਾਬਕ ਸੰਗਠਨ ਹਮੇਸ਼ਾ ਛੋਟਾ ਹੀ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ‘ਸੰਗਠਨ ਬਣਾਉਣ’ ਨੂੰ ਐਨਾ ਸਮਾਂ ਦੇ ਦਈਏ ਕਿ ਹੋਰ ਕੰਮ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਵਕਤ ਹੀ ਨਾ ਮਿਲੇ। ਸਹਿਜ ਬੁੱਧੀ ਵਕਤ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਮੱਤੀ 10: 16 ਵਿਚ ਬੁੱਧੀ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ।

ਮਸੀਹ ਦੇ ਸੰਗਠਨ ਦੀ ਹਦਾਇਤ ਦੀ ਇਕ ਗੱਲ, ਜਿਸ ਤੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਦੋ ਦੋ ਕਰਕੇ ਰਸੂਲਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜਣਾ ਹੈ। ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਟੀਮਾਂ ਬਣਾ ਕੇ ਭੇਜਣਾ

ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਦੂਜਿਆਂ ਤਕ ਇੰਜੀਲ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਅੱਜ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਤਿਆਰੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਨੇ ‘ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਗਿਆ ਦੇ ਕੇ’ ਭੇਜਿਆ (ਆਇਤ 5; 11:1 ਵੀ ਵੇਖੋ)। ਮਨ ਵਿਚ ਇਹ ਸੋਚੋ ਕਿ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਕਦੇ ਤੁੱਛ ਨਾ ਜਾਣੋ।²⁴ ਇਸ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਖੁਦਾ ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੰਜੀਲ ਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਤਕ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ ਹੈ (10:28-31), ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਅੰਤ ਤਕ ਸਹਿਣ ਲਈ ਉਤਸਾਹਿਤ ਹੋਣਾ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ (ਆਇਤ 22)।

ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦੀ ਕਾਮਯਾਬੀ (ਮੱਤੀ 11:1; ਮਰਕੁਸ 6:12, 13; ਲੂਕਾ 9:6)

ਯਿਸੂ ਦੇ ਹੁਕਮ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਰਸੂਲ ਦੇ ਦੋ ਦੀਆਂ ਛੇ ਟੀਮਾਂ ਬਣਾ ਕੇ ਚਲੇ ਗਏ। ‘‘ਤਾਂ ਉਹ ਬਾਰਾਂ ਜਾ ਕੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਲੱਗੇ ਕਿ ਲੋਕ ਤੋਂਬਾ ਕਰਨ। ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰਿਆਂ ਭੂਤਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰਿਆਂ ਰੋਗੀਆਂ ਤੇ ਤੇਲ ਮਲ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ’’ (ਮਰਕੁਸ 6:12, 13)। ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ, ਉਹ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਚੰਭੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਭੂ ਨੇ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਪਤੈ ਉਹ ਕਿੰਨੇ ਰੁਮਾਂਚਿਤ ਸਨ!²⁵

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਮਸੀਹ ਫੇਰ ਉਸ ਇਲਾਕੇ ਵਿਚ ਚੱਲਿਆ ਗਿਆ (ਮੱਤੀ 11:1)। ਹੁਣ ਗਲੀਲ ਦੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿਚ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਚੰਗਿਆਈ ਦਿੰਦੇ, ਇਕ ਟੀਮ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਘੁੰਮਣ ਦੀ ਥਾਂ ਉੱਥੇ ਸੱਤ ਟੀਮਾਂ ਸਨ।

ਇਕ ਗੰਭੀਰ ਧਮਕੀ

(ਮੱਤੀ 14:1-12; ਮਰਕੁਸ 6:14-29; ਲੂਕਾ 9:7-9)

ਹੇਰੋਦੇਸ ਨੂੰ ਅਚਾਨਕ ਪਤਾ ਲੱਗਾ

ਜਿਵੇਂ ਪਹਿਲਾਂ ਧਿਆਨ ਦੁਆਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਗਲੀਲ ਤੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਹੇਰੋਦੇਸ ਦੀ ਹਕੂਮਤ ਸੀ। ਇਹ ਬਦਨਾਮ ਹੇਰੋਦੇਸ ਮਹਾਨ ਦਾ ਇਕ ਪੁੱਤਰ, ਹੇਰੋਦੇਸ ਅੰਤੀਪਾਸ ਸੀ।²⁶ ਮਸੀਹ ਵੱਲੋਂ ਬਾਰ੍ਹਾਂ ਚੇਲਿਆ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸਾਫ਼ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜੇ ਨੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਕੰਮ ਤੇ ਐਨਾ ਗੌਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਜਦ ਤਕ ‘‘ਦਿਹਾਤੀ ਸੁਧਾਰਕ’’ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਬਗ਼ਾਵਤ ਦੀ ਲਹਿਰ ਨਹੀਂ ਚਲਾ ਦਿੰਦੇ ਸਨ, ਤਦ ਤਕ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਧਿਆਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਜਦ ਕਿ ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਦੀਆਂ ਸੱਤ ਟੀਮਾਂ ਹੇਰੋਦੇਸ ਦੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿਚ ਫੈਲ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਨਵੀਂ ਲਹਿਰ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਪਾਏ।

ਮੱਤੀ ਦਾ ਵਿਰਤਾਂਤ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ‘‘ਉਸ ਸਮੇਂ ਰਾਜਾ ਹੇਰੋਦੇਸ ਨੇ ਯਿਸੂ ਦੀ ਖ਼ਬਰ ਸੁਣੀ’’ (14:1)। ਮਰਕੁਸ ਦੇ ਬਿਰਤਾਂਤ ਵਿਚ, ਬਾਰਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਦੇ ਬਾਅਦ (6:13), ਉਸ ਨੇ ਲਿਖਿਆ, ‘‘ਰਾਜਾ ਹੇਰੋਦੇਸ ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਦਾ ਨਾਮ ਬਹੁਤ ਉਜਾਗਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ’’ (6:14)। ਲੂਕਾ ਨੇ ਰਸੂਲਾਂ ਦੀ ਕਾਮਯਾਬੀ ਬਾਰੇ ਲਿਖਿਆ (9:6) ਅਤੇ ਕਿਹਾ, ‘‘ਰਾਜਾ ਹੇਰੋਦੇਸ ਨੇ ਸਭ ਕੁਝ ਜੋ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ ਸੁਣਿਆ ਅਤੇ ਦੁਵਿਧਾ ਵਿਚ ਪੈ ਗਿਆ ...’’ (9:7)।

ਹੇਰੋਦੇਸ ਬਹੁਤ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋਇਆ

ਹੇਰੋਦੇਸ ਦੇ ਕੰਨਾਂ ਵਿਚ ਇਹ ਗੱਲ ਪਹੁੰਚੀ ਕਿ ਲੋਕ ਯਿਸੂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਕੀ ਆਖਦੇ ਹਨ, ਕੁਝ

ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਏਲੀਯਾਹ ਹੈ; ਜਦਕਿ ਹੋਰਨਾਂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੀ ਉੱਠਿਆ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਬੀ (ਲੂਕਾ 9:8; ਮਰਕੁਸ 6:15) ਹੈ।²⁷ ਪਰ ਜਿਸ ਗੱਲ ਨੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੁਝ ਲੋਕ ਆਖਦੇ ਸਨ ਕਿ ‘‘ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵੱਚੋਂ ਜੀ ਉੱਠਿਆ ਹੈ,²⁸ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਤੋਂ ਇਹ ਸਮਰੱਥ ਦੇ ਕੰਮ ਪਰਗਟ ਹਨ’’²⁹ (ਮਰਕੁਸ 6:14; ਵੇਖੋ ਲੂਕਾ 9:7)। ਇਸ ਨੇ ਚੌਥੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਇਸ ਹਾਕਮ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਯੂਹੰਨਾ ਦਾ ਸਿਰ ਕਲਮ ਕਰਵਾਉਣ ਨੂੰ ਬਹੁਤੀ ਦੇਰ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ।³⁰

ਹੇਰੋਦੇਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਲ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ³¹ ਨਬੀ ਨੂੰ ਕੈਦ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਦਿਲ ਆਪਣੇ ਮਤਰਏ ਭਰਾ ਫ਼ਿਲਿੱਪਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਹੇਰੋਦਿਆਸ ਤੇ ਡੁੱਲ੍ਹ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਉਸਨੇ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾ ਲਿਆ ਸੀ (ਮੱਤੀ 14:3)। ਹੇਰੋਦਿਆਸ ਆਪੇ ਵੀ ਹੇਰੋਦੇਸ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਹੇਰੋਦੇਸ ਦੀ ਮਤਰੇਈ ਭਤੀਜੀ ਸੀ।³² ਹੇਰੋਦੇਸ ਅੰਤਿਪਾਸ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਵਿਆਹ ਨਾਲ ਸ਼ਰ੍ਹਾ ਦੇ ਕਈ ਨੇਮ ਟੁੱਟ ਗਏ ਸਨ।³³ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਹੇਰੋਦੇਸ ਨੂੰ ਇਹ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ‘‘ਭਈ ਉਹਦਾ ਰੱਖਣਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯੋਗ ਨਹੀਂ’’ (ਆਇਤ 4)– ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਹੇਰੋਦਿਆਸ ਨਾਲ ਵੈਰ ਕਰਦੀ ਸੀ (ਮਰਕੁਸ 6:19)।³⁴

ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਮਰਵਾ ਦੇਣ ਦੀ ਹੇਰੋਦਿਆਸ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ (ਮਰਕੁਸ 6:19), ਇਸ ਡਰ ਕਰਕੇ ਕਿ ਨਬੀ ਦੀ ਮੌਤ ਨਾਲ ਬਗ਼ਾਵਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ, ਹੇਰੋਦੇਸ ਇਸ ਹੱਦ ਤਕ ਜਾਣੋਂ ਡਰਦਾ ਸੀ (ਵੇਖੋ ਮੱਤੀ 14:5)। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਨਾ ਚਾਹੁੰਦਿਆਂ ਵੀ ਉਹ ਯੂਹੰਨਾ ਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਮਰਕੁਸ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ‘‘ਹੇਰੋਦੇਸ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਧਰਮੀ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਪੁਰਖ ਜਾਣ ਕੇ ਉਸ ਕੋਲੋਂ ਡਰਦਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਦਾ ਸੀ’’ (6:20)। ਫਿਰ ਮਰਕੁਸ ਨੇ ਇਹ ਅਨੋਖੀ ਟਿੱਪਣੀ ਜੋੜੀ: ‘‘ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸੁਣ ਕੇ ਬਹੁਤ ਦੁਵਿਧਾ ਵਿਚ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਪਰ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਉਹ ਦੀ ਸੁਣਦਾ ਸੀ’’ (ਆਇਤ 20)।³⁵ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਸ਼ਾਹੀ ਲਿਬਾਸ ਪਾਈ ਹੇਰੋਦੇਸ ਅੱਗੇ ਪਾਟੇ ਪੁਰਾਣੇ ਕੱਪੜੇ ਪਾ ਕੇ ਖਲੋਤੇ ਵੇਖਣ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨਾ ਅੱਖਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਨਬੀ ਵੱਲੋਂ ਰਾਜੇ ਵੱਲ ਉਂਗਲੀ ਕਰਨ ਤੇ ਉਸਦੇ ਮੱਥੇ ਤੇ ਤਰੇਲੀਆਂ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਦ ਲਿਵਿੰਗ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਅਨੁਵਾਦ ਵਿਚ ‘‘ਯੂਹੰਨਾ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰ ਕੇ ਹੇਰੋਦੇਸ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਸੁਣਨਾ ਚੰਗਾ ਲਗਦਾ ਸੀ।’’

ਹੇਰੋਦੇਸ ਨੇ ਉਸ ਭਿਆਨਕ ਦਿਨ ਤਕ ਜਦ ਰਾਜੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜਨਮ ਦਿਨ ਦੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਬਚਾਈ ਰੱਖਿਆ (ਮੱਤੀ 14:6; ਮਰਕੁਸ 6:21)। ਬਦਮਸਤ ਹੋਈ³⁶ ਹੇਰੋਦੇਸ ਦੀ ਬੇਟੀ ਨੱਚਣ ਲਈ ਭੋਜ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿਚ ਆਈ (ਮੱਤੀ 14:6; ਮਰਕੁਸ 6:22)। ਜੋਸੇਫ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁੜੀ ਦਾ ਨਾਮ ਸਲੋਮੀ ਸੀ। ਮਰਿਆਦਾ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੋਇਆ ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਆਖ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਉੱਥੇ ਕੀ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ।³⁷ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਹੇਰੋਦਿਆਸ ਆਪਣੀਆਂ ਦੁਸ਼ਟ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰੇ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਕੁੜੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ,³⁸ ਨਾਲ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮਤਰਈ ਬੇਟੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸ਼ਰਾਬੀ ਸਾਥੀਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਖਾਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੇਰੋਦੇਸ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਚਰਿੱਤਰ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਬਾਈਬਲ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਲੋਮੀ ਨੇ ਨੱਚ ਕੇ ‘‘ਹੇਰੋਦੇਸ ਅਰ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਬੈਠਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਰਿਝਾਇਆ’’ (ਮਰਕੁਸ 6:22)। ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਾਉਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਨਾਚ ਨਾਲ ਉਹ ‘‘ਰਿਝਾਏ’’ ਕਿਵੇਂ ਗਏ ਹੋਣਗੇ। ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੇ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਆਖਿਆ (ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਮਸਤੀ ਭਰੀ ਅਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਸੁਣ ਸਕਦਾ ਹਾਂ), ‘‘ਜੇ ਤੂੰ ਚਾਹੇਂ ਸੋ ਮੈਥੋਂ ਮੰਗ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਦਿਆਂਗਾ’’ (ਮਰਕੁਸ 6:22)। ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਿਆਂ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ‘‘ਜੇ ਕੁਝ ਤੂੰ ਮੈਥੋਂ ਮੰਗੇਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਅੱਧੇ ਰਾਜ ਤੀਕਰ ਵੀ ਤੈਨੂੰ

ਦਿਆਂਗਾ’³⁹ (ਮਰਕੁਸ 6:23; ਵੇਖੋ ਮੱਤੀ 14:7)।

ਕਿੰਨੀ ਵੱਡੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਹੈ! ਸ਼ਾਹੀ ਰਾਜ ਦਾ ‘‘ਅਧਿ ਰਾਜ ਤਕ’’ ਦੇਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਲੈਣ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਮੰਗਣਾ ਚਾਹੋਗੇ? ⁴⁰ ਸਲੋਮੀ ਸ਼ਰਮਾਈ ਨਹੀਂ। ‘‘ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦੀ ਚੁੱਕ ਨਾਲ ਬੋਲੀ ‘ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਸਿਰ ਐੱਥੇ ਥਾਲ ਵਿਚ ਮੈਨੂੰ ਦਿਓ’ ’’ (ਮੱਤੀ 14:8)।⁴¹ ਹੇਰੋਦਿਆਸ ਉਸ ਦੇ ਮਰਨ ਦੀ ਖਬਰ ਸੁਣਨਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਝੂਠ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ।⁴² ਉਹ ਉਸਦੀ ਲਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਰਨ ਦਾ ਢੋਂਗ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਤਾਂ ਤਦੇ ਚੈਨ ਆ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜਦ ਉਹ ਉਸਦਾ ਧੜ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋਇਆ ਸਿਰ ਵੇਖ ਲੈਂਦੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਖੂਨ ਚੋ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਹ ਨਬੀ ਦਾ ਸਿਰ ‘‘ਉਸੇ ਵੇਲੇ’’ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ (ਮਰਕੁਸ 6:25) ਤਾਂ ਜੋ ਕਿਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਹੇਰੋਦੇਸ ਨੂੰ ਮੁੱਕਰ ਜਾਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਾ ਮਿਲ ਸਕੇ।

ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਇਕਦਮ ਢਿੱਲਾ ਪੈ ਗਿਆ; ਪਰ ਜਿੰਨ੍ਹਾ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਸ ਨੇ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ‘‘ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ’’ ਹੋਣ ਨਾਲੋਂ ਉਸ ਨੇ ਯੂਹੰਨਾ ਦਾ ਸਿਰ ਕਟਵਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। ਹੁਕਮ ਦੀ ਫੌਰੀ ਤੌਰ ਤੇ ਤਾਮੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ:

ਰਾਜਾ ਨੇ ਝੱਟ ਇਕ ਸਿਪਾਹੀ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦੇ ਕੇ ਭੇਜਿਆ ਜੋ ਉਹ ਦਾ ਸਿਰ ਲਿਆਏ। ਤਦ ਉਹਨੇ ਜਾ ਕੇ ਉਹ ਦਾ ਸਿਰ ਕੈਦਖਾਨੇ ਵਿਚ ਵੱਢਿਆ। ਅਤੇ ਇਕ ਥਾਲ ਵਿਚ ਰੱਖ ਕੇ ਲਿਆਂਦਾ ਅਰ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕੁੜੀ ਨੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ (ਮਰਕੁਸ 6:27, 28)।

ਇਸ ਕਾਰੇ ਨਾਲ ਹੇਰੋਦਿਆਸ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ ਹੋਈ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਹੇਰੋਦੇਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਚੈਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਕੀਤੇ ਤੇ ‘‘ਦੁਖੀ ਹੋਇਆ’’ (ਮੱਤੀ 14:9)। ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ ਵਿਵੇਕੀ ਹੋਣ ਦੀ ਗੱਲ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਤਾਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦੁਖੀ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਅੰਧਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਸੁਣ ਕੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਦੇ ਭੈਅ ਕਰਕੇ ਉਹ ਡਰ ਗਿਆ। ਮਰਕੁਸ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ‘‘ਹੇਰੋਦੇਸ ਨੇ ਸੁਣ ਕੇ ਕਿਹਾ, ਯੂਹੰਨਾ ਜਿਸ ਦਾ ਸਿਰ ਮੈਂ ਵਢਵਾਇਆ ਸੀ, ਉਹੋ ਜੀ ਉੱਠਿਆ ਹੈ’’ (ਮਰਕੁਸ 6:16; ਵੇਖੋ ਮੱਤੀ 14:2)।

ਖਤਰਨਾਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜਿਗਿਆਸੂ ਹੇਰੋਦੇਸ

ਆਪਣੇ ਮਨ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਯੂਹੰਨਾ ਹੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਹੇਰੋਦੇਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹਿਆ (ਲੂਕਾ 9:9)। ਲੂਕਾ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ‘‘ਅਰ ਉਸ ਨੇ ਉਹ ਦੇ ਵੇਖਣ ਦੀ ਭਾਲ ਕੀਤੀ’’ (ਲੂਕਾ 9:9)। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦਿਆਂ, ਗਲੀਲ ਵਿਚ ਹੇਰੋਦੇਸ ਦੇ ਗਲੀਲ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਸੂਹੀਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖੋ। ਮਸੀਹ ਵਰਗੇ ਲੋਕ ਸੇਵਕਾਈ ਵਾਲੇ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਲੱਭਣਾ ਰਾਜੇ ਲਈ ਅੱਖਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਬਿਨ ਮੰਗਿਆ ਅਤੇ ਬਿਨ ਚਾਹਿਆ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਯਿਸੂ ਲਈ ਖਤਰਨਾਕ ਸੀ। ਗਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਚਰਾਂਦਾਂ ਵਿਚ ਜਾਂਦਿਆਂ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹੋਗੇ ਕਿ ਕਿਸੇ ਬਲਦ ਦਾ ਧਿਆਨ ਤੁਹਾਡੇ ਤੇ ਪਵੇ। ਭੁੰਡਾਂ ਦੇ ਖੱਖਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹੋਣ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਭੁੰਡਾਂ ਕੋਲ ਜਾਣਾ ਸਿਆਣਪ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ ਮੇਰੇ ਘਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਕੋਈ ਗੁੰਡਾ ਮੇਰੇ ਗੁਆਂਢ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਇਹੀ ਰਹੇਗੀ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਧਿਆਨ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਨਾ ਪਵੇ।

ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਦੀ ਹੇਰੋਦੇਸ ਦੀ ਇੱਛਾ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਧਰਤੀ ਤੇ ਮਸੀਹ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਦੇ ਆਖਰੀ ਹਫ਼ਤੇ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ‘‘ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਵੱਡਾ ਅਨੰਦ ਹੋਇਆ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਚਿਰੋਕਣਾ ਉਸ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਇਸ ਕਰਕੇ

ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਸ ਦੀ ਖ਼ਬਰ ਸੁਣੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਆਸ ਸੀ ਕਿ ਜੋ ਉਸਦੇ ਹੱਥੋਂ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਵੇਖੇ' (ਲੂਕਾ 23:8)। ਯਿਸੂ ਤੋਂ ਪੁੱਛ ਪੜਤਾਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੇ ਹੇਰੋਦੇਸ ਨੇ ਇਹ ਨਤੀਜਾ ਕੱਢਿਆ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਮਸੀਹ ਖ਼ਤਰਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਦਿੰਦਾ (ਵੇਖੋ ਲੂਕਾ 13:31-33)।⁴³ ਹਾਂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿਚ ਰਾਜੇ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਅਸਲ ਅਤੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਖ਼ਤਰਾ ਜ਼ਰੂਰ ਸੀ।

**ਯੋਜਨਾ ਬਣਾ ਕੇ ਜਾਣਾ (ਮੱਤੀ 14:12, 13;
ਮਰਕੁਸ 6:30-32; ਲੂਕਾ 9:10; ਯੂਹੰਨਾ 6:1)**

ਇਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਖ਼ਬਰ

ਇਸੇ ਦੌਰਾਨ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਦੌਰਾ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਹ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਚੇਲੇ ਫਿਰ ਤੋਂ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਗਏ।⁴⁴ 'ਰਸੂਲਾਂ ਨੇ ਮੁੜ ਆ ਕੇ ਜੋ ਕੁਝ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੋ ਉਹ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ' (ਲੂਕਾ 9:10; ਮਰਕੁਸ 6:30; ਵੇਖੋ ਮੱਤੀ 14:12)। ਇਹ 'ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣਾ' ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਦਾ ਇਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪਹਿਲੂ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮ ਬਾਰੇ ਯਿਸੂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਕਿ ਕੀ 'ਕੀਤਾ' ਸੀ ਅਤੇ ਕੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਮੰਨ ਕੇ ਇਹ ਪੁੱਛਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ?' ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਪੁੱਛਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਵਾਲ ਹੋਣਗੇ।

ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਫਿਰ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀ ਭੀੜ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੋ ਗਈ। 'ਬਹੁਤ ਲੋਕ ਆਉਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੋਟੀ ਖਾਣ ਦਾ ਵੀ ਵਿਹਲ ਨਹੀਂ ਸੀ' (ਮਰਕੁਸ 6:31)।⁴⁵ ਭਾਵ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਦੌਰਾ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਕ ਮਾੜੀ ਖ਼ਬਰ

ਯੂਹੰਨਾ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਦੇਹ ਲੈ ਜਾ ਕੇ ਕਬਰ ਵਿਚ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮਿਲ ਗਈ ਸੀ (ਮਰਕੁਸ 6:29; ਵੇਖੋ ਮੱਤੀ 14:12)। ਫਿਰ ਉਹ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਦੱਸਣ ਗਏ, ਅਤੇ ਲਗਭਗ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਪਹੁੰਚੇ ਜਦ ਉਸ ਦੇ ਰਸੂਲ ਉੱਥੇ ਆਏ ਸਨ (ਮੱਤੀ 14:12)।

ਇਕ ਜੁਗਤੀ ਮੋੜਾ

'ਜਾਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਹ ਸੁਣਿਆ' (ਮੱਤੀ 14:13), ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ⁴⁶ ਕਿ ਉਜਾੜ ਵਿਚ ਜਾ ਕੇ ਸੁਸਤਾ ਲਓ (ਮਰਕੁਸ 6:31)। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣ ਨਾਲ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਦੋ ਮਕਸਦ ਪੂਰੇ ਹੋਏ। ਪਹਿਲਾ, ਇਸ ਤੋਂ ਮਸੀਹ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਚੇਲੇ ਹੇਰੋਦੇਸ ਦੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿਚ ਨਿੱਕਲ ਜਾਣੇ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਯਿਸੂ ਨੇ ਗਲੀਲ ਵਿਚ ਥੋੜ੍ਹਾ ਵਕਤ ਬਿਤਾਉਣਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਦੇਰ ਲਈ ਵਿਚ ਵਿਚ ਆਉਂਦੇ ਰਹਿਣਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਇਲਾਕੇ ਵਿਚ ਉਸਦਾ ਜਿਆਦਾਤਰ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।

ਦੂਜਾ, ਉੱਥੋਂ ਜਾਣ ਤੇ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨਾਲ ਇਕੱਲੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਮਿਲ ਜਾਣਾ ਸੀ।⁴⁷ ਉਹ ਸਭ ਹੁਣੇ ਹੁਣੇ ਇਕ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਦੌਰੇ ਤੋਂ ਆਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਰਾਮ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ (ਮਰਕੁਸ 6:31)। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਲ ਸਮਾਂ ਗੁਜ਼ਾਰਨ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੌਰੇ ਤੇ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨਾਲ ਵਰਤਾਓ ਕਰਨ ਵਿਚ ਮਦਦ ਮਿਲਣੀ ਸੀ।

ਇਕ ਵਾਰ ਫੇਰ ਉਹ ਗਲੀਲ ਦੀ ਝੀਲ ਤੋਂ ਪਾਰ ਪੂਰਬ ਵੱਲ ਨੂੰ ਚਲੇ ਗਏ।⁴⁸ ਮੱਤੀ ਅਤੇ

ਮਰਕੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ‘ਉਜਾੜ ਥਾਂ ਵਿਚ ਚਲੇ ਗਏ’ (ਮੱਤੀ 14: 13; ਮਰਕੁਸ 6: 31), ਜਦਕਿ ਲੂਕਾ ਨੇ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ‘ਬੈਤਸੈਦਾ ਨਾਉਂ ਦੇ ਇਕ ਨਗਰ ਵਿਚ’ ਗਿਆ (ਲੂਕਾ 9: 10)। ਝੀਲ ਦੇ ਕੋਲ ਬੈਤਸੈਦਾ ਨਾਂਅ ਦੇ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਦੋ ਸ਼ਹਿਰ ਸਨ।⁴⁹ ਕਫ਼ਰਨਾਹੂਮ ਦੇ ਨੇੜਲੇ ਨਗਰ ਬਾਰੇ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ (ਮਰਕੁਸ 6: 45)।⁵⁰ ਦੂਜਾ ਨਗਰ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਚੇਲੇ ਹੁਣ ਗਏ ਸਨ, ਗਲੀਲ ਦੀ ਝੀਲ ਦੇ ਉੱਤਰ ਪੂਰਬ ਵਿਚ ਇਕ ਪਿੰਡ ਸੀ। ਇਸ ਦਾ ਪੂਰਾ ਨਾਮ ਬੈਤਸੈਦਾ-ਜੂਲਿਆਸ ਸੀ।⁵¹ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਕੱਠ ਸਮੁੰਦਰ ਕੰਢੇ ਦਾ ਉਜਾੜ ਸੀ, ਜੋ ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਬਹੁਤਾ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਸਾਰ

ਅਸੀਂ ਇਸ ਆਇਤ ਤੇ ਅਗਲੀ ਵਾਰ, ਉਸ ਭੀੜ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਤੋਂ ਫੇਰ ਤੋਂ ਅਰੰਭ ਕਰਾਂਗੇ, ਜੋ ਮਸੀਹ ਅਤੇ ਰਸੂਲਾਂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਿਸੇ ਅਰਾਮ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣ ਦਿੱਤੀ। ਆਪਣੇ ਅਧਿਐਨ ਦੇ ਇਸ ਭਾਗ ਦੇ ਅਖੀਰ ਵਿਚ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਾਠ ਵਿਚ ਪੰਜ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ:

(1) ਅੱਜ ਵੀ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ‘ਖੇਤੀ ਪੱਕੀ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੈ ਪਰ ਵਾਢੇ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਨ’ (ਮੱਤੀ 9: 37)। ਆਓ ਅਸੀਂ ਜਵਾਬ, ਦਈਏ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡਾ ਖੁਦਾ ਸੱਦਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

(2) ਅੱਜ ਵੀ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਖੁਦਾ ‘ਖੇਤ ਦਾ ਮਾਲਕ’ ਹੈ (ਮੱਤੀ 9: 38) ਅਤੇ ਉਪਜ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 3: 6)। ਆਓ ਅਸੀਂ ਦਲੇਰ ਹੋਈਏ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡਾ ਖੁਦਾ ਬਰਕਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

(3) ਅੱਜ ਵੀ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਅਸਾਂ ‘ਮੁਫ਼ਤ ਲਿਆ ਹੈ’ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ‘ਮੁਫ਼ਤ ਹੀ ਦਈਏ’ (ਮੱਤੀ 10: 8)। ਅਸੀਂ ਖੁੱਲ੍ਹਦਿਲੀ ਦਾ ਸਬਕ ਲਈਏ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡਾ ਖੁਦਾ ਸੰਭਾਲਦਾ ਹੈ।

(4) ਅੱਜ ਵੀ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਰੂਹਾਨੀ ਕਾਮਯਾਬੀ ਨਾਲ ‘ਦੁਸ਼ਟ ਆਤਮਿਆਂ’ (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 6: 12) ਤੋਂ ਖ਼ਤਰਾ ਵਧ ਜਾਂਦਾ ਦਾ ਹੈ। ਆਓ ਅਸੀਂ ਮਜ਼ਬੂਤ ਰਹੀਏ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡਾ ਖੁਦਾ ਰਖਵਾਲੀ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(5) ਅੱਜ ਵੀ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਆਉਣ ਤੇ ਖੁਦਾ ਬਚ ਜਾਣ ਦਾ ਉਪਾਅ ਵੀ ਕੱਢ ਦਿੰਦਾ ਹੈ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 10: 13) ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਗਲੀਲ ਦੀ ਝੀਲ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਹੀ ਹੋਵੇ। ਆਓ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿਚ ਬਣੇ ਰਹੀਏ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡਾ ਖੁਦਾ ਸਾਡੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਮੇਰੀ ਦੁਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡਾ ਇਕੱਠੇ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨਾ ਸਾਡੇ ਖੁਦਾ ਦੇ ਨੇੜੇ ਲਿਆਏ ਅਤੇ ਖੁਦਾ ਵਿਚ ਸਾਡੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਵਧਾਏ।

ਨੋਟਸ

ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਢੰਗ ਬਦਲਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਵਚਨ ਤੋਂ ਇਕ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੀ ਬਜਾਇ ਮੈਂ ਦੋ ਸ਼ਾਮਿਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਪਹਿਲਾ ਮੱਤੀ 10 ਅਧਿਆਇ ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮਾਂ ਤੇ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਵਿਚ ਅਗਲੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿਚ ਮਿਲੇਗਾ। ਦੂਜੇ ਯੂਹੰਨਾ ਦੀ ਮੌਤ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਜੋ ਮੱਤੀ 14 ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਅਧਿਆਇਆਂ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਸਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਅੱਗੇ ਇਕ ਸਰਮਨ ਵਿਚ ਮਿਲੇਗਾ। ਮੱਤੀ 10 ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦਾ ਇਕ ਹੋਰ ਢੰਗ ‘ਗੁਆਚੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਭੇਡਾਂ’ (ਯਹੂਦੀਆਂ) ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਿਲਣ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਕਰਨੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਜੋ ‘ਸਚਿਆਈ

ਤੋਂ ਫਿਰ ਗਏ’ ਹਨ (ਬੇਵਿਸ਼ਵਾਸੇ ਮਸੀਹੀ; ਵੇਖੋ ਯਾਕੂਬ 5: 19, 20; ਗਲਾਤੀਆਂ 6: 1)। ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਗੁੱਟ ਕਮਿਸ਼ਨ (ਇੰਜੀਲ ਨੂੰ ਬਾਹਰੀ ਪਾਪੀਆਂ ਤਕ ਲਿਜਾਣ ਦਾ ਹੁਕਮ) ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ‘ਲਿਮਿਟਡ ਕਮਿਸ਼ਨ’ (ਗੁਆਚੇ ਹੋਏ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲਿਆਉਣਾ) ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਯੂਹੰਨਾ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਤੇ ਹੀ ਇਕ ਸਰਮਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਟਿੱਪਣੀਆਂ

¹ਮੱਤੀ 10:2-4 ਤੇ ਹੋਰ ਅਧਿਐਨ ਲਈ *ਮਸੀਹ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ*, 2 ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ‘‘ਤੂਫ਼ਾਨ ਦਾ ਇਕੱਠਾ ਹੋਣਾ’’ ਪਾਠ ਵੇਖੋ। ²ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉੱਥੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਜੋ ਉੱਥੇ ਢੁਕਦਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸੰਗੀਤ ਮੰਡਲੀਆਂ ਦੇ ‘‘ਆਖਰੀ ਦੌਰੇ’’ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਕਈ ਵਾਰ ਸਚਮੁਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦੌਰਾ ਆਖਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਕਈ ਵਾਰ ਇਹ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਵੱਲ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਣ ਲਈ ਪਬਲਿਸਿਟੀ ਸਟੰਟ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਯਿਸੂ ਦਾ ਇਸ ਇਲਾਕੇ ਦਾ ਇਹ ਆਖਰੀ ਦੌਰਾ ਸੀ। ³*ਮਸੀਹ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ*, 1 ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ‘‘ਸੰਸਾਰ ਜਿਸ ਵਿਚ ਮਸੀਹ ਆਇਆ’’ ਪਾਠ ਵਿਚ ਹੋਰੋਦੇਸ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵੇਖੋ। ⁴‘‘ਖਾਣ ਵਾਲੇ ਜਨਾਨੀਆਂ ਅਤੇ ਬਾਲਕਾਂ ਬਿਨਾਂ ਪੰਜ ਕੁ ਹਜ਼ਾਰ ਮਰਦ ਸਨ’’ (ਮੱਤੀ 14:21)। ⁵‘‘ਭੇਡਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਯਾਲੀ ਨਾ ਹੋਵੇ,’’ ਵਾਕ ਵਿਚ ਤਸਵੀਰ ਹੈ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵੱਡੀ ਰੂਹਾਨੀ ਲੋੜ ਵੱਲ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਭੇਡਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਯਾਲੀ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਬਿਨਾਂ ਰਹਿਨੁਮਾਈ, ਖੁਰਾਕ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਭੇਡਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ⁶ਖੁਦਾ ‘‘ਖੇਤ ਦਾ ਸੁਆਮੀ’’ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ‘‘ਵਧਾਉਣ ਵਾਲਾ’’ ਉਹੀ ਹੈ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 3:6, 7)। ⁷*ਮਸੀਹ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ*, 2 ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ‘‘ਇਖ਼ਤਿਆਰ ਵਾਲੇ ਵਾਂਗ’’ ਪਾਠ ਵੇਖੋ। ⁸*ਮਸੀਹ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ*, 2 ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ‘‘ਮਸਰੂਫ਼ ਦਿਨ’’ ਪਾਠ ਦੀ ਜਾਣ ਪਛਾਣ ਵੇਖੋ। ⁹ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਉੱਥੇ ਇਕ ਵਾਕ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ‘‘ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਉਡਾਰੀ ਮਾਰ ਕੇ ਵੇਖ ਲੈਣ ਦਿਓ’’ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਪੰਛੀਆਂ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਸਮਝ ਲਵੇਗਾ। ¹⁰ਇਹ ਵੀ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਾਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਚੇਲਿਆਂ ਦੇ ਜੱਦੀ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ।

¹¹ਸੱਤ੍ਰਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਭੇਜਦਿਆਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਹਦਾਇਤ ਨਾਲ ਯਿਸੂ ਦੀ ਇਸ ਹਦਾਇਤ ਨੂੰ ਮਿਲਾਉਣਾ ਵੀ ਅਹਿਮ ਹੋਵੇਗਾ (ਲੂਕਾ 10: 1-16)। ¹²ਇਸ ਹੱਦ ਕਰਕੇ ਮੱਤੀ 28: 18-20 ਦੇ ਉਲਟ ਜਿਸ ਵਿਚ ‘‘ਗੁੱਟ ਕਮਿਸ਼ਨ’’ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੱਤੀ 10 ਅਧਿਆਇ ਨੂੰ ‘‘ਲਿਮਿਟਡ ਕਮਿਸ਼ਨ’’ ਹੀ ਆਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ¹³ਇਹ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪ੍ਰਚਾਰ ਪੂਰੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿਚ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ (ਵੇਖੋ ਮੱਤੀ 14: 1; ਮਰਕੁਸ 6: 13, 14)। ¹⁴ਮੁਰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਬਿਮਾਰਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਮੋਅਜਜ਼ੇ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਸੀ। ਦੋਹਾਂ ਵਿਚ ਇਕਾਗਰਤਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਮੋਅਜ਼ਜ਼ਿਆਂ ਨਾਲ ਬਿਮਾਰਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲਈ ਮੁਰਦੇ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਵੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ¹⁵ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਤਿੰਨ ਵਿਰਤਾਂਤਾਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਕਰਨ ਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹ ਨੇ ਰਾਹ ਵਿਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕੱਪੜਿਆਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਦਲੇ ਹੋਰ ਕੱਪੜਿਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ। ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਪੈਸਾ ਜਾਂ ਸਮਾਨ ਨਹੀਂ ਲੈਣਾ ਸੀ। ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਇਹ ਕੁਝ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਦੌਰਾ ਹੋਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ ਜੋ ਪ੍ਰਾਣੁਣਚਾਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਨ। ਇਹ ਰੋਕ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਲਈ ਹਰ ਦੌਰੇ ਲਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਸੀ (ਲੂਕਾ 22: 35, 36)। ¹⁶ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਅੱਗੇ ‘‘ਯਿਸੂ ਦੀ ਸੀਮਿਤ ਆਗਿਆ’’ ਤੇ ਨੋਟਸ ਵੇਖੋ। ¹⁷ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਇਤਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਈ

ਵਾਰ ਬਪਤਿਸਮੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਇਕਰਾਰ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਇਤਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਸ ਇਕਸੁਰਤਾ ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਵਿਚ ਸਾਡਾ ਇਕਰਾਰ ਈਮਾਨ ਦੀ ਆਮ ਤਸਦੀਕ ਨਾਲ ਖ਼ਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ।¹⁸ ਲੂਕਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮਸੀਹ ਨੇ ‘ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਭੂਤਾਂ ਉੱਤੇ ਅਤੇ ਰੋਗਾਂ ਦੇ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੇ ਇਖ਼ਤਿਆਰ ਦਿੱਤਾ’ (ਲੂਕਾ 9: 1)।¹⁹ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਆਇਤਾਂ ਤੇ ਇਕ ਚੰਗਾ ਟੀਕਾ ਹੈ।²⁰ ਲਿਮਿਟਡ ਕਮਿਸ਼ਨ ਤੇ ਅਧਿਐਨ ਲਈ ਵਧੇਰੇ ਵਸੀਲਿਆਂ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਟਿੱਪਣੀ 11 ਵਿਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

²¹ ਗ੍ਰੇਟ ਕਮਿਸ਼ਨ ਮਰਕੁਸ 16: 15, 16 ਵਿਚ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਲੂਕਾ 24: 46, 47 ਵਿਚ ਵੀ ਇਸ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।²² ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਮਸ਼ਹੂਰੀ ਨਾਲ ‘ਜਸਟ ਡੂ ਇਟ!’ ਦਾ ਨਾਅਰਾ ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ।²³ ਕੁਰਿੰਥੁਸ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਪੌਲੁਸ ਨੂੰ ਦੂਜੀਆਂ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਤੋਂ ਮਦਦ ਮਿਲਦੀ ਸੀ (ਫ਼ਿਲਿੱਪੀਆਂ 4: 15)।²⁴ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਅੱਗੇ ‘ਰਾਜਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਰਾਜਦੂਤ’ ਸਰਮਨ ਵਿਚ ਮੱਤੀ 10 ਦੇ ਕੁਝ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਅੱਜ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।²⁵ ਅੱਗੇ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਹੀ ਇਕ ਦੌਰੇ ਤੇ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸੱਤਰ ਜਣਿਆਂ ਦਾ ਜੋਸ਼ ਵੇਖੋ (ਵੇਖੋ ਲੂਕਾ 10: 17)।²⁶ ਮਸੀਹ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ, 2 ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ‘ਕੁਝ ਹੋਰੋਦੇਸ’ ਵੇਖੋ।²⁷ ਇਸਦੀ ਤੁਲਨਾ ਮੱਤੀ 16: 13, 14 ਨਾਲ ਕਰੋ। ਯਹੂਦੀ ਲੋਕ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਮਸੀਹਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਸੀਹਾ ਦੇ ‘ਠਾਠ ਬਾਠ’ ਨਾਲ ਆਉਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਸੀ। ਪਰ ਉਹ ਐਨਾ ਮੰਨਣ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਇਕ ਨਬੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਤੋਂ ਲੋਕ ਯਿਸੂ ਦੇ ਆਭਣੇ ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਵਿਚ ਝੂਠੇ ਪੈ ਰਹੇ ਸਨ।²⁸ ਸਾਫ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਯਿਸੂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਕਾਈਆਂ ਇੱਕੋ ਹੀ ਸਮੇਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਅਗਿਆਨਤਾ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਾਉਣ ਵਿਚ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਬਣਦੀ।²⁹ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਕੋਈ ਮੋਅਜਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ (ਯੂਹੰਨਾ 10: 41); ਪਰ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੀ ਉੱਠੇਗਾ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਅਲੌਕਿਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਮਿਲ ਜਾਣਗੀਆਂ।³⁰ ਮੱਤੀ 14: 13 ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦ ਯਿਸੂ ਨੇ ਯੂਹੰਨਾ ਦੀ ਮੌਤ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਗਲੀਲ ਦੀ ਝੀਲ ਦੇ ਪਾਰ ਚਲਾ ਗਿਆ (ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਨੇ ਪੰਜ ਹਜ਼ਾਰ ਨੂੰ ਖੁਆਇਆ)। ਮਰਕੁਸ 6: 30–32 ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗਲੀਲ ਦੇ ਆਪਣੇ ਦੌਰੇ ਤੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦੇ ਚੇਲੇ ਜਦ ਵਾਪਸ ਆਏ ਤਾਂ ਉਹ ਝੀਲ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਚਲੇ ਗਏ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਿਰਤਾਂਤਾਂ ਤੋਂ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯੂਹੰਨਾ ਯਿਸੂ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਦੇ ਗਲੀਲ ਦੇ ਤੀਜੇ ਦੌਰੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦੌਰੇ ਦੇ ਅਖੀਰ ਵਿਚ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਖ਼ਬਰ ਮਿਲੀ ਸੀ।

³¹ ਮਸੀਹ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ, 2 ਵਿਚ ‘ਅਸਾਂ ਉਸ ਦਾ ਤੇਜ ਡਿੱਠਾ’ ਪਾਠ ਵੇਖੋ।³² ਹੋਰੋਦੇਸ (ਅੰਤਿਪਾਸ), ਫ਼ਿਲਿੱਪੁਸ (ਹੋਰੋਦੇਸ ਫ਼ਿਲਿੱਪੁਸ ਪਹਿਲਾ), ਅਤੇ ਹੋਰੋਦਿਆਸ ਦੇ ਸਬੰਧਾਂ ਬਾਰੇ, ਮਸੀਹ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ, 2 ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ‘ਕੁਝ ਹੋਰੋਦੇਸ’ ਵੇਖੋ।³³ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੇੜੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਗਲਤ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੈ (ਵੇਖੋ ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪੋਥੀ 18: 1–18; 20: 11–21)। ਇਹ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਦੇ ਜੀਉਂਦਿਆਂ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦੀ ਹੈ (ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪੋਥੀ 18: 16; ਵਿਵਸਥਾਸਾਰ 25: 5–10)।³⁴ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਕਦੋਂ ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਲਈ, ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਅੱਗੇ ‘ਉਜਾੜ ਵਿਚ ਹੋਕਾ ਦਿੰਦੀ ਇਕ ਅਵਾਜ਼’ ਪਾਠ ਵੇਖੋ।³⁵ ਇਸ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 24: 24–26 ਵਿਚ ਫ਼ੇਲਿਕਸ ਦੇ ਪੌਲੁਸ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਦੇ ਵਿਰਤਾਂਤ ਨਾਲ ਕਰੋ।³⁶ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਦਾਅਵਤਾਂ ਦੇ ਆਮ ਵਿਰਤਾਂਤਾਂ ਨਾਲ ਹੋਰੋਦੇਸ ਦੇ ਨੈਤਿਕ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਾਲ, ਇਸ ਵਿਚ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਕਿ ਉਹ ਦਾਅਵਤ ਕਿਹੋ ਜਿਹੀ ਹੋਵੇਗੀ।³⁷ ਦੁਨਿਆਵੀ ਲੇਖਕਾਂ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ‘ਮਨ ਪਰਚਾਵੇ’ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ। ਮਸ਼ਹੂਰ ਕਥਾ ਦੇ ਮੁਤਾਬਕ ਸ਼ਲੋਮੀ ਦਾ ਮੁਜ਼ਾਹਰਾ ‘ਸੱਤ ਪਰਦਿਆਂ ਵਾਲਾ ਨਾਚ’ ਹੈ।³⁸ ਮਰਕੁਸ 6: 21 ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ‘ਠੀਕ ਮੌਕਾ’ ਆਇਆ।

ਇਸ ਤੋਂ ਹੋਰੋਦਿਆਸ ਦੀ ਕੁਟਨੀਤੀ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਬੇਟੀ ਦਾ ਨਾਚ ਉਸ ਕੂਟਨੀਤੀ ਦਾ ਹੀ ਇਕ ਭਾਗ ਹੈ। ਹੋਰੋਦਿਆਸ ਆਪਣੇ ਲਾਲਚੀ ਪਤੀ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੀ ਸੀ।³⁹ ਅਜਿਹੀਆਂ ਵਧੇਰੇ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ਾਂ ਪੂਰਬੀ ਹਾਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਨ (ਵੇਖੋ ਅਸਤਰ 5:3, 6; 7:2) ਪਰ ਹਾਕਮ ਅਜਿਹੀਆਂ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ਾਂ ਦਾ ਫ਼ਾਇਦਾ ਉਠਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਦਿਆਵਾਨ ਰੂਪ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦੇ ਸਨ।⁴⁰ ਹਾਵਰਡ ਹਿਊਗਸ ਨਾਮ ਦੇ ਇਕ ਅਰਬਪਤੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦੱਸੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਕ ਜਵਾਨ ਨੂੰ ਜਿਸ ਦਾ ਵਿਆਹ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਕਿਹਾ ਕਿ ‘ਜੇ ਤੇਰੀ ਇੱਛਾ ਹੋਵੇ ਮੰਗ ਲੈ।’ ਉਹ ਜਵਾਨ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਦਾ ਮੁੰਡਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਿਊਗਸ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਇਹ ਪੁੱਛਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ‘ਜੇ ਹਾਵਰਡ ਹਿਊਗਸ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਮੰਗੋਗੇ?’ ਇਸ ਕਹਾਣੀ ਦੀ ਇਕ ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਮੁਤਾਬਕ, ਉਸ ਜਵਾਨ ਨੇ ਸ਼ਾਲੀਨਤਾ ਨਾਲ ਚਾਂਦੀ ਦਾ ਭਾਂਡਾ ਮੰਗ ਲਿਆ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸੁਣਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਮੀਰ ਆਦਮੀ ਬਾਰੇ ਦੱਸ ਕੇ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ, ‘ਜੇ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਅੱਗੇ ਕੋਈ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਰੱਖੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰੋਗੇ?’

⁴¹ਮੱਤੀ ਦਾ ਵਿਰਤਾਂਤ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੋਰੋਦਿਆਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਸਲੋਮੀ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰਵਾਈ ਹੋਈ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਮੰਗੇਗੀ, ਜਦਕਿ ਮਰਕੁਸ ਦਾ ਬਿਰਤਾਂਤ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਲੋਮੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਣ ਗਈ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਮੰਗੇ (ਮਰਕੁਸ 6:24)। ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਤਰਤੀਬਬੱਧ ਹੋਣਾ ਇੰਨਾ ਅਹਿਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਲੋਮੀ ਦਾ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਦਾ ਨਾਟਕ ਦਾ ਇਕ ਭਾਗ ਹੋਵੇ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਇਹ ਨਾ ਲੱਗੇ ਕਿ ਸਭ ਕੁਝ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਸੀ।⁴² ਕਪਟੀ ਲੋਕ ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੇ ਕਪਟੀ ਹੋਣ ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰਦੇ ਹਨ।⁴³ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ ਕਿ ਯਿਸੂ ਦੇ ਜਨਮ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗਣ ਤੇ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ, ਹੋਰੋਦੇਸ ਮਹਾਨ ਦੀ ਕੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਸੀ (ਮੱਤੀ 21:3, 13)।⁴⁴ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਯਿਸੂ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਫ਼ਰਾਂ ਦੇ ਆਮ ਠਹਿਰਾਅ ਕਫ਼ਰਨਾਹੂਮ ਵਿਚ ਮੁੜ ਆਏ ਹੋਣਗੇ।⁴⁴ ਇਸਦੀ ਤੁਲਨਾ ਮਰਕੁਸ 3:20 ਨਾਲ ਕਰੋ।⁴⁶ ਮੱਤੀ ਦਾ ਵਿਰਤਾਂਤ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ‘ਇਕ ਉਜਾੜ ਥਾਂ ਵਿਚ ਅਲੱਗ ਚਲਿਆ ਗਿਆ’ (ਮੱਤੀ 14:13), ਜਦਕਿ ਮਰਕੁਸ ਦਾ ਵਿਰਤਾਂਤ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ‘ਉਹ [ਮਸੀਹ ਅਤੇ ਰਸੂਲ] ਉਜਾੜ ਥਾਂ ਵਿਚ ਅਲੱਗ ਚਲੇ ਗਏ’ (ਮਰਕੁਸ 6:32)। ਲੂਕਾ ਦਾ ਵਿਰਤਾਂਤ ਦੋਹਾਂ ਵਿਰਤਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜ ਦਿੰਦਾ ਹੈ: ‘ਉਨ੍ਹਾਂ [ਭਾਵ ਬਾਰੂਹਾਂ] ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ, ... ਗਿਆ’ (ਲੂਕਾ 9:10)।⁴⁷ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ, ਅਸੀਂ ਕਹਾਂਗੇ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਲਾਂ ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ‘ਗੁਣ’ ਅਤੇ ‘ਗਿਣਤੀ’ ਦੋਵੇਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਜਾਣਾ ਸੀ ਅਰਥਾਤ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸਮਾਂ ਦੇ ਕੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾ ਸਕਿਆ ਸੀ।⁴⁸ ਝੀਲ ਦੇ ਪੂਰਬੀ ਕੰਢੇ ਤੇ ਇਕ ਪਿਛਲੇ ਦੌਰੇ ਲਈ, ਪੜ੍ਹੋ ਮਰਕੁਸ 4:35-5:21।⁴⁹ ਇਸਦੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ, ਵੇਖੋ ਲੂਕਾ 9:10। ਯਿਸੂ ਅਤੇ ਚੇਲੇ ਝੀਲ ਦੇ ਪੂਰਬੀ ਕੰਢੇ ਤੇ ਬੈਤਸੈਦਾ ਵਿਚ ਗਏ: ਪਰ ਉੱਥੇ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਰਹਿਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਮਸੀਹ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਝੀਲ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਬੈਤਸੈਦਾ ਵਿਚ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ (ਮਰਕੁਸ 6:45)।⁵⁰ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਫ਼ਿਲਿੱਪੁਸ (ਜੋ ਇਕ ਰਸੂਲ ਬਣ ਗਿਆ) ਬੈਤਸੈਦਾ ਦਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਸੀ (ਯੂਹੰਨਾ 1:44; 12:21), ਅਤੇ ਬੈਤਸੈਦਾ ਨੂੰ ‘ਅੰਦ੍ਰਿਆਸ ਅਤੇ ਪਤਰਸ ਦਾ ਨਗਰ’ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ (ਯੂਹੰਨਾ 1:44)। ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਯਰਦਨ ਦੇ ਪੱਛਮ ਵਿਚ ਕਫ਼ਰਨਾਹੂਮ ਦੇ ਨੇੜੇ ਵਾਲਾ ਬੈਤਸੈਦਾ ਸੀ।

⁵¹ ‘ਯਿਸੂ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਦੌਰਾਨ ਫ਼ਲਿਸਤੀਨ’ ਵਾਲਾ ਨਕਸ਼ਾ ਵੇਖੋ।